

[illegible]

Isen neestebal

Kontrolní hlášení
Všichni kradou, jenom
já čerpám

Koupil jsem noviny
aby o mně psaly
pravdu

Za všechno může
Kalousek

Sorry jako: Oškliví zůstanou doma
budu já vás, ne vy mě

ŽLUTÝ BARON

Skutečný plán Andreje Babiše: Zřít stát jako firmu

Zuzana Vlasatá, Jakub Patočka

Žlutý baron

**Skutečný plán Andreje Babiše:
zřídit stát jako firmu**

Vydavatelství Referendum

© Zuzana Vlasatá, Jakub Patočka

© Vydavatelství Referendum s. r. o., 2017

ISBN 978-80-270-1674-7 (tištěná kniha)

ISBN 978-80-906896-0-2 (pdf)

ISBN 978-80-906896-1-9 (epub)

ISBN 978-80-906896-2-6 (mobi)

Předmluva

A co když zjistím, že Babiš v něčem prospívá?

Na podzim 2014 jsme založili v internetovém Deníku Referendum reportážní oddělení. Shodli jsme se, že se chceme soustředit na témata opomíjená velkými českými médii, mimo jiné také na podnikání majitelů největších českých deníků, Zdeňka Bakaly a Andreje Babiše.

O tom, že Zdeněk Bakala se chová jako „gauner“, existoval už tehdy soudní verdikt a šlo o to ilustrovat, co přesně to znamená. Reportáže Saši Uhlové o životě nájemníků v bytech OKD zcizených Bakalou vyšly v Deníku Referendum během let 2015 a 2016.

Andrej Babiš byl ale tvrdší oříšek. Vstoupil do politiky. Stal se ministrem financí, koupil si dva velké deníky MF Dnes a Lidové noviny, Rádio Impuls. Spousta lidí s ním spojovala naděje. V Brně, kde máme hlavní redakci, se právě tehdy stal primátorem všeobecně dosti uznávaný Petr Vokřál, zvolený za ANO.

Zuzana Vlasatá, které v redakci úkol zabývat se Andrejem Babišem připadl, tak přišla krátce po začátku své práce s otázkou: „No a co když zjistím, že někde opravdu něco zlepšuje? Budeme o tom psát?“ Bez zaváhání jsem odpověděl: „Samozřejmě.“ O Babišovi jsme všichni měli své pochybnosti, ale dohromady jsme o něm nic moc nevěděli. A i když máme svůj pohled na svět, fakta jsou v naší představě o novinářské práci posvátná.

O to větší vzrušení zavládlo, když o pár týdnů později přišla do redakce a řekla: „Mám tak úžasnou věc, že než o tom budeme psát, měl bys s tím člověkem mluvit i ty. Chci si být jistá.“ Tak jsme společně vyrazili za zemědělcem Bohumírem Radou. Tvrdil, že ho Andrej Babiš gaunerskými metodami připravil o Agro Jevišovice. A že ví o dalších podobných případech, zejména o Kosteleckých

uzeninách. Potvrdilo se, že je to největší případ, kterým jsme se v historii Deníku Referendum zabývali. Tak začal dvouletý příběh reportérské práce, jejíž výsledek právě držíte v ruce.

Během ověřování Radova případu nám od něj přišla zpráva, že mu Babiš spálil pole. Informace z našeho článku tehdy převzala spousta českých médií, a tak naše práce poprvé vstoupila v obecnější povědomí. Poté, co jsme popsali, jak Andrej Babiš připravil řezníky o Kostecké uzeniny, se nám začaly další oběti Babišova řízení Agrofertu ozývat samy. A my jsme si začali uvědomovat další souvislosti.

Pochopili jsme, že základním předmětem podnikání Andreje Babiše není zemědělství, kterému nerozumí a které ho ani nezajímá. Jeho základním zdrojem příjmů je stát: příjmy z veřejných rozpočtů, státní zakázky, dotace, daňové úlevy, investiční pobídky a úpravy regulací tak, aby vše sloužilo především jeho osobnímu ekonomickému zájmu. Zvláštní pozornost jsme věnovali jeho mnohamiliardovému řepkovému tunelu na veřejné rozpočty.

Takřka zákonitě proto Babišova cesta vedla do politiky. V oslabeném a v mnoha ohledech nedobře fungujícím státě roste poptávka po velkých změnách. Není tedy divu, že spousta lidí začala upínat své naděje k člověku, který se prezentuje jako úspěšný podnikatel a který slibuje, že metody, jež mu přinesly osobní úspěch, přeneseme do řízení státu.

Žijí tu přece miliony lidí, kteří s Babišem nemají žádnou osobní zkušenost, ale znají jen jeho mediální obrázek, pečlivě kaširovaný špičkovými profesionály a v neposlední řadě i jeho vlastními médii. Touha po změnách v řízení státu je tedy oprávněná a pochopitelná. A není to jen věc České republiky. Nespokojenost se současným stavem evropských demokracií můžeme pozorovat všude kolem sebe. Andrej Babiš ale takovou změnu nepředstavuje. Po dvou letech práce jsme si jisti, že v politice je především proto, aby hájil své vlastní finanční zájmy. Je to mimořádně obratný a nebezpečný podvodník, hrozba, s jakou jsme se od roku 1989 nesetkali. Pokud mu dovolíme, aby zřídil stát jako svou firmu, nedivme se potom, že se ke každému z nás bude chovat jako ke svému zaměstnanci.

*Jakub Patočka
květen 2017*

Část I

**Proč to tu kupoval,
když to zničil?**

1

Jak Andrej Babiš připravil Bohumíra Radu o Agro Jevišovice

Když lidé Andreje Babiše spálili Bohumíru Radovi pšenici totálním herbicidem, z novinových zpráv se nikdo nedozvěděl, že případ byl jen malou částí velkého příběhu o tom, jak si Andrej Babiš představuje řízení firmy. A jak zachází s lidmi.

V pondělí 11. května 2015 volali Bohumíru Radovi jeho zaměstnanci. Hlásili, že po poli s jeho pšenicí ve Velkém Karlově na Znojemsku jezdí cizí postřikovače. Bylo jasné, že se děje něco divného. Bohumír Rada okamžitě vyrazil na místo. „Trvalo mi asi hodinu, než jsem se tam dostal. Můj syn Vojta tam byl přede mnou,“ líčí.

Vojtěchu Radovi se před očima otevřel apokalyptický výjev. Pšenici, které scházel měsíc do sklizně, právě kropili neznámí chlapíci látkou, o níž se dalo předpokládat, že má jediný účel: likvidaci úrody. Následoval rozhovor, který si Vojtěch Rada nahrál na mobil:

- Co tady děláte?
- Stříkáme.
- Víte, že to je naše pšenice?
- Dostali jsme takovej rozkaz, no...
- Od koho?
- Od hlavního. Klobouk nám to povídal. [Leoš Klobouček, agronom Agra Jevišovice – poznámka autorů]
- Co na to stříkáte?
- Roundup.

- Roundup? To je teda super. A to jste nastříkali všude, jo?
- No, to nám nakázali. Je nám to proti srsti, ale...

Ve středu 3. června 2015, kdy jsme na místo přijeli my, nebylo už po Radově pšenici na poli ve Velkém Karlově ani památky. Ze země naopak lezly maličké rostlinky kukuřice, kterou do půdy po zásahu Roundupem mezitím zaseli zaměstnanci Agra Jevišovice. Jen po okrajích pozemku, tam, kam kapky totálního herbicidu nedopadly, stálo několik téměř zralých pšeničných klasů. Všechno ostatní vzalo zasně.

Když v květnu 2015 Agro Jevišovice, patřící do impéria Andreje Babiše, vypálilo v rámci sporů o půdu svému konkurentovi firmě Agro Boskovštejn 116 hektarů pšenice a 170 hektarů kukuřice, vydali jsme v Deníku Referendum článek, jehož obsah následně převzala další média. A když se pak případ dostal do vysílání Reportérů ČT, mluvila o něm chvíli celá republika.

Znalec škodu vyčíslil na více než čtyři miliony korun. „Babišovi lidé zničili největší pole s potravinářskou pšenicí na jižní Moravě,“ shrnul tehdy případ Bohumír Rada.

Nejednalo se ale o ledasjaký spor dvou konkurentů. Bohumír Rada byl totiž původním vlastníkem Agra Jevišovice, to on z něj vybudoval jeden z největších zemědělských podniků u nás. S Andrejem Babišem vede několik soudních sporů a dodnes trvá na tom, že jej Agrofert o jeho firmu připravil nezákonným způsobem.

Sedlák z Boskovštejna se poznává s Babišem

Rodina Bohumíra Rady žije po mnoho generací v moravské vísce Boskovštejn, kousek od Jevišovic, nedaleko Znojma. On sám se učil hospodařit od svého otce a co umí, dnes předává svým dětem, které mu pomáhají. V současnosti řídí Agro Boskovštejn, ale do roku 2010 byl vlastníkem mnohem většího Agra Jevišovice. Tehdy ho o něj, jak říká, připravil Andrej Babiš.

„V roce 1998 jsem se stal předsedou malého zemědělského podniku. Během dvou let jsme byli jedni z největších v České

republiky. Na trhu s jateční drůbeží jsme měli podíl zhruba jedenáct procent, v prasatech pět, v mléce dvě procenta. Firma obhospodařovala kolem osmi a půl tisíce hektarů půdy. Vyráběli jsme obiloviny na krmivo. Zaměstnávali jsme celkem 320 lidí z našeho regionu. Dařilo se nám do chvíle, kdy našeho hlavního odběratele, Kostecké uzeniny, ovládl Agrofert,“ vypráví Bohumír Rada.

Agro Jevišovice a Kostecké uzeniny původně fungovaly v synergii: „Byli jsme na ně navázaní asi z šedesáti procent. Měl jsem dobrý vztah s ekonomickým ředitelem Janem Bočkem, který vybudoval perfektní firmu z krachujícího podniku. Věřil jsem mu. Kostelec mi taky tenkrát ručil za úvěr. I banky tudíž chtěly, aby ode mě odebíral,“ popisuje Rada dobré vztahy v síti středně velkých zemědělských živnostníků, polistopadových selfmademanů.

V roce 2005 ovšem Kostecké uzeniny získal Andrej Babiš, jeho třetinový podíl v masokombinátu se změnil ve většinový. Případ Kosteckých uzenin podrobně popisujeme v následující kapitole. Pro Agrofert to byla vynikající akvizice, pro Agro Jevišovice začátek konce dobrých časů.

Zpočátku běžela spolupráce s Kostelcem obdobně jako za Jana Bočka. „Co jsem neprodal do Kostelce, vyvážel jsem do Německa, Rakouska, Maďarska, na Slovensko a do dalších českých jatek. Jenomže pak jsem podlehl Babišovu naléhání a slibům a začal jsem dodávat výhradně jemu. Tvrdil, že ode mě potřebuje pomoc, protože nemá jiného spolehlivého dodavatele,“ vzpomíná Rada na Babišovo vábení. Zprvu se tvářil jako velký přítel. „Navštěvovali jsme se, byl tu častým hostem, zval mě i k sobě,“ líčí.

Po letech si to ale vyčítá: „Tak jako dnes jeho voliči i já jsem tehdy uvěřil jeho slibům. Babiš se dušoval, že když začnu dodávat jen jemu, bude ode mě nakupovat za průměr cen Rakouska, Německa a Slovenska. Zdálo se to jako dobrá nabídka,“ říká Bohumír Rada.

Z původně oboustranně výhodné spolupráce se najednou stala nebezpečná závislost. „Získává si vás pomocí drobných službiček a slibů. Nic pro něj není problém. Dokáže se vlichotit lidem podobným způsobem, jako to dělal ve volební kampani, když

rozdával koblihy. Nabídne například, že vám jeho řidič odveze auto z letiště a zaparkuje někde za pár korun. Vedle toho vás neustále krmí báchorkami o tom, že ovládne evropský obchod s drůbeží. Pořád opakuje ty svoje řeči, že bude nejmocnějším mužem, a tím pádem že je dobře s ním spolupracovat,“ popisuje Rada Babišovy metody.

Dnes ví, že rozhodnutí věřit Andreji Babišovi a stát se na něm závislým byla chyba. Bohumír Rada naletěl a podcenil také varování, kterým mu měl být osud manažerů Kosteleckých uzenin. Mimo jiné i jeho starého přítele a obchodního partnera Jana Bočka.

„Když Andrej Babiš získal Kostecké uzeniny, řídil je de facto sám. Vypadalo to tak, že během dne vyřizoval záležitosti svých chemiček a někdy kolem osmé hodiny večer se začal věnovat Kostelci. To mi pak třeba zavolal, že mu tam stojí dvě stě lidí a že nemají co zabíjet. Prosil, abych mu dovezl čtyři kamiony kuřat, protože některý z jeho odběratelů má zrovna na kuřecí maso akci,“ vzpomíná Bohumír Rada.

Měl rodinu, práce nad hlavu, i tak ale – jak říká – pokaždé Babišovi vyhověl. Vytáhl zootechnika, vzbudil lidi a šli chytat kuřata pro Kostelec. „Na jeden kamion potřebujete třicet čtyřicet lidí. Když v hale uděláte narychlo binec, kuřata z toho mají stres, nahrnou se na stěnu, některá pochcípají. Máte ztráty. Ve dvě v noci ale byly moje kamiony s kuřaty v Kostelci a Andrej Babiš mohl ráno splnit své dodávky do supermarketů. To samé u prasat,“ líčí Rada.

První náznaky, že vstřícnost už nebude tak úplně oboustranná, na sebe nenechaly dlouho čekat. „Někdy kolem roku 2006 nebo 2007 mi začal Kostelec za kuřata platit méně. Při patnácti milio-
nech kusů drůbeže, která jsem mu ročně dodával, dělá korunový rozdíl v ceně za kilo dohromady třicet milionů. Jeho ceny ale byly dokonce dvě až tři koruny pod obvyklými cenami. Nechával jsem mu tedy ročně de facto více než šedesát milionů,“ počítá Bohumír Rada.

Andrej Babiš tento postup zdůvodňoval množstevními rabaty a tím, že na něj tlačí supermarkety, které chtějí zákazníkům

nabízet akce. „Jenomže takhle jsem ty akce celé odnášel já, ne on. Ždímal mě do roku 2010, kdy už ten tlak nešlo zvládat.“

Co následovalo, zažila spousta podnikatelů. „Nezaplatil jsem řádnou splátku fakturingové společnosti Bibby Financial Services. Babiš tu pohledávku koupil a podepsali jsme směnku. Ručil jsem mu i svým rodinným barákem. Nakonec na mě poslal exekutora, který mé dceři polepoval počítač značkou ‚exekučně zabaveno‘, když se učila do školy. Ten tlak nešlo zvládnout, takže jsem mu Agro Jevišovice v roce 2011 prodal,“ shrnuje Rada.

Klidně si ty kuřata nechte

Proč Bohumír Rada narůstajícímu tlaku nečelil? Proč ze spolupráce s Kosteleckými uzeninami neodstoupil? Při formulaci své odpovědi si bere do ruky tužku a papír a kreslí časovou osu.

„Jestliže chcete někomu k 1. lednu dodat kuřata, musíte je nejprve vypěstovat. To znamená, že potřebujete dodavatele jednodenních kuřátek. Než se takové kuře vyklube, musí být vajíčko jednačtyřicet dní v líhni – tam ho musíte vložit už někdy v listopadu. Jenomže aby bylo vajíčko, musí být i slepice, kterou je potřeba tři měsíce předem oplodnit,“ říká a zakresluje jednotlivé kroky na papír.

Čili pokud chcete například dodávat kuřata k 1. lednu, musíte mít už někdy 10. července předcházejícího roku uzavřenou smlouvu s líhni. „Abych Babišovi plnil zakázky, musel jsem mít smlouvu víc než půl roku dopředu. Když jsem šel za Babišem a ptal se na ceny na příští rok, vždycky mi přislíbil průměr Rakouska, Německa a Slovenska. Nakonec mi ale dal cenu, která byla nevýhodná. A když jsem se ohradil, řekl, že má ztrátu a že si mám ty kuřata klidně nechat,“ popisuje Rada Babišovy metody. V okamžiku, kdy měl Agrofert Radovo Agro Jevišovice vydáno na milost a nemilost, Babišova hra na přátelství skončila.

Model převzetí Jevišovic vykazuje rysy, o nichž jsme později zjistili, že jsou pro Babišovo podnikání typické. Některé příklady přinesou následující kapitoly, některé popsali už dříve přední čeští

novináři, kteří se Babišovým podnikáním zabývali ještě před jeho vstupem do politiky.

Jiří Pšenička a Martin Mařík v roce 2012 v časopise *Ekonom* v článku *Krachující holding Less by mohl převzít Andrej Babiš* napsali: „Majitel Agrofertu nejprve takové společnosti pomůže finanční investicí, nebo přinejmenším odkladem splátek dluhů, které u něho daná společnost má. Subjekt se však dříve či později stejně ocitne v insolvenční, Babiš ‚váhá‘, ale nakonec se dohodne s ostatními věřiteli a podnik přejímá. Příznačná je ještě jedna typická fáze – miliardář, který si ani na veřejnosti nebere servítek, často tvrdí, že ho původní majitelé oklamali.“

Memorandum, které Babiš podepsal, ale nedodrží

Nicméně situace, kdy si konkurenti vyřizují své napjaté vztahy vypálením úrody, nemá v českém zemědělství obdoby. Nikdo ze zemědělských expertů, s nimiž jsme hovořili, o žádném obdobném případě neslyšel.

Rada to pokládá za součást snahy Agrofertu zlomit jeho odpor. Babišovi lidé situaci samozřejmě líčí jinak: „Skupina Agrofert ve své historii koupila přes sedmdesát zemědělských podniků, ale s žádnými jinými vlastníky nevedeme soudní spory. Pan Rada je výjimkou,“ řekl nám mluvčí holdingu Karel Hanzelka ve snaze vyličit Radu jako ojedinělého potíživu. Je nicméně evidentní, že Agrofert nedodrží to, k čemu se Radovi písemně zavázal. Když Rada ve zcela nevýhodné situaci Agro Jevišovice odstupoval Babišově firmě Navos, obě strany 7. ledna 2011 podepsaly memorandum. Agro Jevišovice se v něm Radově nové firmě Agro Boskovštejn zavázalo podnájemat patnáct set hektarů půdy. To ale nikdy nedodrželo.

Agro Jevišovice totiž podepsanou smlouvu o podnájmu patnácti set hektarů, kterou má Deník Referendum k dispozici, nikdy nezaregistrovalo na pozemkovém úřadě. Vložilo na něj až smlouvu na dvanáct set hektarů, což byl ústupek, k němuž Rada svolil

v obtížné osobní situaci. „Drželi můj dům v exekuci. Jak jsem s nimi měl vyjednávat?“ říká.

Ani smlouvu na dvanáct set hektarů ovšem Agro Jevišovice nedodrží. „Babiš Jevišovákům řekl, aby mi dali patnáct set hektarů, oni se zavázali pouze ke dvanácti stům, a také o ně se mě soustavně pokoušejí připravit,“ zlobí se Bohumír Rada. Že mu Jevišovičtí skutečně neposkytli ani smluvních dvanáct set hektarů, dosvědčuje například faktura za rok 2013, podle níž si nechávají platit za pozemky jen o něco větší nežli poloviční. Vše se navíc odehrává na Znojemsku, kde je velká nouze o zemědělskou půdu, takže k novým polím někde „o vesnici dál“ by se Bohumír Rada dostal jen těžko.

Ve sporu, který vyvrcholil bezprecedentní likvidací Radovy úrody, Jevišovice využily pozemkových úprav v obci Velký Karlov. Jedná se o uplatnění vcelku nových zákonných norem.

Česká krajina je rozparcelovaná do množství pozemků, jejichž vlastníci se v průběhu let měnili v důsledku rozmanitých smluv či dědických vztahů. Na mnoha místech situace dospěla ke zcela nepraktickému uspořádání, takže na sebe pozemky jednoho majitele nenavazují, jinde třeba zůstal obecní hřbitov odříznutý, bez příjezdové cesty.

Zákon o pozemkových úpravách má tento chaos změnit tím, že zasahuje do vlastnických vztahů s cílem „vytvořit racionální podmínky pro hospodaření vlastníků půdy“. V katastru Velkého Karlova skončilo správní řízení k pozemkové reformě v roce 2014, což znamená, že tam právě v důsledku ustanovení daného zákona k 1. říjnu 2014 zanikly všechny nájemní vztahy. A s nimi rovněž podnájemní smlouvy mezi Babišovým Agrem Jevišovice a Agrem Boskovštejn Bohumíra Rady.

Jevišovičtí a Agrofert se pokoušeli této skutečnosti využít, aby nemuseli dodržovat svůj závazek podnájemat Radovi půdu. Mluvčí Agrofertu Karel Hanzelka, na kterého nás odkázal šéf Agra Jevišovice Antonín Kyjovský s tím, že jde o citlivou věc, Deníku Referendum napsal: „Přestože pan Rada věděl, že podnájem pozemků dotčených touto úpravou k 1. 10. 2014 končí,

tak pozemky na konci září 2014 a v dubnu 2015 neoprávněně zasel.“

Bohumír Rada samozřejmě věděl, že smlouvy v souvislosti s pozemkovou reformou zaniknou, neviděl ale jinou možnost, jak ve složité situaci jednat: „Mám dohodu podepsanou Andrejem Babišem, že mi Jevišovice mají podnájemat patnáct set hektarů. Moje smlouva na dvanáct set hektarů platila do 30. září roku 2017. Jednal jsem tedy v dobré víře, že budou obdobné podmínky platit i po pozemkových úpravách – a zasel jsem ještě v době, kdy jsem měl na pozemek platnou smlouvu.“

Postřík Roundupem na Radovu úrodu nedopadl jako rána z čistého nebe. Agro Jevišovice si s jeho firmou pár týdnů před zásahem vyměnilo několik dopisů. Žádali ho, aby pšenici a kukuřici z pozemku odstranil, v opačném případě – psali – to udělají sami a budou požadovat náhradu nákladů. Dokonce mu v jedné chvíli nabídli odškodné, avšak v částce nižší, než jsou náklady vyjádřené znalcem Bohumíra Rady.

„Co by mi bylo platné, že mi někdo uhradí náklady? Potřebuju přece úrodu prodat a vydělat, bez toho se nedá živnost provozovat. To je, jako kdybyste byl stolař, vyrobil stůl, někdo ho rozbil a řekl vám, že vám zaplatí dřevo,“ poznamenává ke své situaci. Proto trval na svém a žádal, aby mu Jevišovičti umožnili úrodu sklidit v řádném termínu. Odvolával se přitom na memorandum a na to, že podle původní smlouvy mohl na pozemcích ještě několik sezón hospodařit. Podstata je neoddiskutovatelná: Andrej Babiš se jako předseda představenstva Agrofertu spolu se dvěma svými podřízenými vlastnoručním podpisem pod memorandum Bohumíru Radovi zavázal, že mu poskytne patnáct set hektarů půdy, na nichž bude moci dále hospodařit. Závazek vzápětí Babišovi podřízení odmítli dodržet a dnes se z něj různými kličkami pokoušejí vyvázat prakticky úplně.

Jestliže ministr financí Andrej Babiš říká, že by chtěl stát řídit jako firmu, právě přístup Agra Jevišovice je jednou z ilustrací, co tím skutečně myslí. Je to právě jeho firma, která řeší spor brutálními metodami, jež v českém zemědělství nemají obdoby.

Bez ohledu na právní stránku věci, která nemusí být zcela přehledná, je zjevné, že postup Babišova Agra Jevišovice nelze pokládat za legitimní. Jedná se přece o zemědělské plodiny. „Jeden starý agronom z Velkého Karlova, když spálené pole viděl, povídá: Za socialismu by vás za tohle všechny zavřeli, včetně Babiše. Rozumíte, to byla potravinářská pšenice, pekl by se z ní chleba...“, říká Rada.

Andrej Babiš nám napsal dopis. Ukázalo se, že nemluví pravdu

Andrej Babiš zareagoval na reportáže o sporu Agra Jevišovice a Radova Agra Boskovštejn, které jsme uveřejnili v Deníku Referendum, dopisem. Oslovil nás na sociální síti Twitter: „Pane Patocka, kdyby Vás zajímala pravdivá fakta o zemědělci, kterému Agrofert spálil pole, tady jsou...“

Pod textem dopisu je podepsán tiskový mluvčí Agrofertu Karel Hanzelka. Základním argumentačním postupem Agrofertu v celém textu není vyvracení Radových tvrzení, ale zpochybňování jeho osobní věrohodnosti: „Nechceme a nedovolili bychom si jakkoli zasahovat do Vaší novinářské práce. Jen prosím sami zvažte, nakolik je pan Bohumír Rada důvěryhodnou osobou s dostatečným morálním kreditem a nakolik mohou být jeho tvrzení pravdivá.“ Babišova „pravdivá fakta o Bohumíru Radovi“ jsme se samozřejmě vydali prověřit.

Ke svému dopisu Agrofert připojil osm fotografií. Šest z nich je nadepsáno titulkem „Takto hospodařil Bohumír Rada“, nad dvěma stojí „Takto hospodaří Agrofert“. Záměr je jasný: Radovo hospodaření reprezentují záběry údajné laguny se znečištěním v Jevišovicích, černé skládky v Hevlíně, zbytků uhynulých zvířat a krve na poli. Hospodaření Agrofertu má dokládat, jak po Radovi uklidili.

Když jsme si přijeli zdokumentované místo prohlédnout, ukázalo se, že fotografie Agrofertu neodpovídá realitě. Na místě přímo v areálu Agra Jevišovice, které mělo být podle fotografie